

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, JANUARY 15, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV

Angleži so napravili mnogo škode akoplovnemu pristanu na Siciliji

Nbe so zažgale najmanj devet letal, o katerih se sodi, da so bili nemški. Italijani so bombardirali tri angleške ladje, toda transport je srečno privozil na Grško.

14. jan. — Z odločnim zalogo gazolina in porušile mnogo poslopj. Angleži so tako prepričani o popolnem porazu italijanske armade v Afriki, da je angleška vlada že razglasila, da bo dala na razpolago prevozna sredstva, da se odpelje žene in otroke iz laških kolonij v Afriki.

London, 14. jan. — Admirali-teta poroča, da so italijanski in nemški bombniki napadli trans-port angleških ladij v Sredozem-lju, ki so vozile potrebščine v Grčijo. Bombe so poškodovale tri bojne ladje, ki so spremljale transport, toda transport je sre-čno ušel in varno došel v grška pristanišča. Poročilo trdi, da so bojne ladje streljale na letala in jih sklatile najmanj dvanajst.

Clevelandčan, ki trdi, da je ameriški državljani, je moral s fašisti v Albanijo

Ameriška časnikarska poro-ka Mary Merlin, ki je z gr-madmo na albanski fronti, iz sektorja pri Klisuri, da iz italijanskega polka popolno-drežan na neki višini. Gr-n italijanske čete loči 300 ev globok prepad. Grški vo-pvijejo z zvočniki Italija-razne novice. Tako so jim ali, da je njih vrhovni-jnik Soddu odstavljen in-poveljnikom imenovan ge-Cavallero. Novica je itali-te vojske očitno potrla. ni liniji sta tako blizu sku-da italijanski bombniki ne napadati, da ne bi zadeli. Grška letala so pa letela italijanske postojanke in me-letake, v katerih so poziv-fašiste, naj se podajo in se pred gotovim uničenjem-škega ognja. Mnogo Itali-se je res udalo in prišlo na stran s strojniciami in pu-i.

Podpora Rooseveltu

Sinočni seji je sprejel Slo-ki demokrati klub v Eu-resolucijo, da se članstvo v-m strinja z delovanjem sednika Roosevelta za odpo-demokracijam in v obram-zele. Resolucijo bo klub po-predsedniku ter obema ohij-a senatorjema ter kongres-Youngu in Benderju, poziv-jih, naj stojijo za predsed-m v tem njegovem patrioti-delu.

ENSKKE SO VEČ ZASLUŽILE KOT MOŠKI

Washington, D. C. — Zaklad-urad poroča zanimiva dej-kakšni so bili dohodki ame-ih državljanov v letu 1936. lke bazirajo na poročilih za-dninske davke. Tako je bi-asom teh poročil v letu 1936 d. državah 56,000 zakonskih ki so imeli manj kot \$5, dohodkov na leto, a žene teh so zaslužile več. Žene tri-tih zakonskih mož so imele-elo \$100,000 do \$500,000 čl-

Morilca plačala za umor

Sinoči sta umrla na električ-nem stolu v državni jetnišnici v Columbusu, O., Joseph De Marco in Anthony Cirasole, ki sta lanskega januarja pri ro-pu ustrelila clevelandskega tr-govca Edvarda Erdodya. Mo-rica sta bila doma iz Brook-lyna, N. Y. Sorodniki so se-mnogo prizadeli, da bi izposlo-vali pomiloščenje pri govern-ju Brickerju. Toda ta ni hotel posredovati.

Istih dohodkov v letu 1936.

Zakladniški urad ima iz leta 1936 kakih 800,000 poročil o osebnih dohodkih, katere so po-slali federalni vladi zakonsk, moške in žene posebej. Ta poro-čila kažejo na skupne dohodke mož in žena, ki pa zmanjšajo dohodninski davek, ako se vloži poročilo dohodkov posebej, to je, mož in žena vsak zase. V sploš-nem so pa tisto leto žene poroča-le o manjših dohodkih kot mož-je.

ZA ITALIJANI PO AFRIŠKIH PUSTINJAH

Angleške motorizirane čete so se zaprle za Italijani po Libiji. Nekaj teh "motoriziranih kavalistov" se je ustavilo pri Tobruku, da izženo od tam fašiste, nekaj se jih je pa zagnalo dalje proti zahodu do prihodnjih italijanskih postojank.

Ameriški kapitalisti ku-pujejo angleške investicije

Washington, D. C. — Zaklad-niški tajnik Morgenthau poro-ča, da ameriški trgi kupujejo angleške investicije v Zed, dr-žavah. Gre za eno največjih kupčij v enem bloku, kar se jih je še izvedlo. Angleška vlada je pripravljena za kupčijo. Anglija bo porabila ta denar za nakup vojnih potrebščin v tej deželi.

Za kako veliko vsoto gre pri tej transakciji, še ni znano. Odbor federalne rezervne ban-ke pa javlja, da gre za naj-manj \$850,000,000 vrednosti in-vesticij. Toda znano je, da to ni vse, kar ima Anglija investi-ranega v Ameriki. Sodi se, da znašajo angleške investicije do \$7,000,000,000. To premoženje je v ameriških zemljiščih, to-varnah itd., ki jih lastujejo tu-kaj angleški državljani, katere investicije pa niso na rednem denarnem trgu. Druge vred-nostne papirje pa Anglija že itak počasi prodaja, da dobi de-nar za vojno.

Burton je zvest principom

Bivši clevelandski župan Harold H. Burton, sedanjí se-nator, je že pokazal, da ni ne-odvisen, ampak 100% republi-kanec. Obenem z senatorjem Taftom stojita na čelu ohijskih republikancev, ki nasprotujejo predlogu, da bi se dalo pred-sedniku Rooseveltu polno moč v sedanjih kritičnih časih. Iz-med 14 ohijskih republikanskih kongresnikov v poslanski zbor-nici in senatu, se jih je 12 izja-vilo proti, poslanec Bender se še ni odločil, in eden je odsoten iz Washingtona.

Sinko je!

Pri družini Mr. in Mrs. Mat-thew Skerbec Jr., iz 9008 Par-malee Ave. se je oglasila teta štorklja in pustila sinčka-prvo-rojenca. Mati in sinko sta v St. Ann's bolnišnici. Materino de-klško ime je bilo Anna Zagorc iz Newburga. Naše iskrene če-stitke!

V bolnišnici

Frank Pečjak, 665 E. 159. St., se nahaja v Mt. Sinai bolnišni-ci, kjer ga prijatelji lahko obi-ščejo.

Pozdravi iz Floride

Mr. in Mrs. Karl Šmigovec ter Mrs. Helen Tirbič pošiljajo prav zares tople pozdrave iz Floride.

Masna produkcija letal je skoro nemogoča, ker vedno spreminjajo modele

Washington, D. C. — Ameri-ška vlada je zadnji teden od-stopila Angliji 500 letalskih motorjev, kot del programa predsednika Roosevelta za od-pomoč Angliji. To je del naro-čil ameriške armade. Toda cilj, da se končno doseže produkci-jo 50,000 letal na leto, je po sedanjih navedbah nemogoč, trdi Carl Winston, načelnik morna-riškega odseka poslanske zbor-nice. Winston trdi, da se sko-ro vsak mesec spreminja načr-te in izdelavo letalskih motor-jev, radi tega tovarne ne more-jo producirati zahtevanega šte-vila, ker morajo glasom teh na-črtov vedno spreminjati svoje priprave. Če bi se pa enkrat začelo izdelovati ene vrste mo-delov, potem bi tovarne lahko producirale zahtevano število motorjev.

Na drugi strani pa trdijo vo-jjaški strokovnjaki, da je treba vedno spreminjati modele, ker to zahteva vedno nova tehnika sovražnika, ki vedno izboljšuje svoja letala.

Teh 500 letalskih motorjev so en del od 1,400, ki bi jih ra-da imela Anglija do meseca marca. Ti motorji bodo vstav-ljeni v nove angleške bombnike, ki jih namerava Anglija posla-ti na Nemčijo v spomladnih napadih.

Kako bodo ti motorji dosegli Anglijo, se ne ve. Nemške pod-mornice neprestano prežijo na te pošiljke. Zadnji teden so nemške podmornice torpedirale blizu irske obali angleško lad-jo, ki je vozila iz Amerike 40 teh strojev, vrednih do \$1,000,000. Čeprav je spremljalo to ladjo močno varstvo.

Nov grob

Včeraj popoldne je preminil Joseph Arhar, stanujoč na 3408 W. 97. St. Bil je star 64 let in rojen v St. Rupertu, po domače pri Gorenjčku. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Ano, rojeno Koren, ki je doma iz Drage, fara St. Rupert. Dalje zapušča tri sinove: Joseph, Ed-ward in Frank ter hčer Ano, po-ročeno Burke. Truplo bo leža-lo do pogreba v pogrebni kape-li A. Grdina in Sinovi, 1053 E. 62. St. Čas pogreba bo nazna-njen pozneje.

Madžarska princeza se na vso moč brani izgonu

Palo Alta, Cal. — Ameriška tajna policija je našla madžarsko princezo Stefanijo Ho-henlohe v tem mestu pri neki družini. Po ukazu justičnega oddelka bi morala oditi iz deže-le še zadnjo soboto, toda prin-cesa je bila izginila. Naselniške oblasti so jo iskale in na-šle. Postavljena je bila pod \$25,000 varščine od petka, ko se bo vršila obravnava, če bo šla princeza iz dežele ali ne.

Ona trdi, da je angleška dr-žavljanica in da drži z Anglijo, medtem ko so ji ameriške na-selniške oblasti ustavile na-daljšno bivanje v Zed. državah, ker se je neprestano gibal v nacijskih krogih, radi česar se je sumilo, da vodi tukaj propa-gando za nacije. Dolže jo, da je v angleških odličnih krogih mnogo delovala na to, da se je izvedel znani pakt v Monako-vem, kjer se je prodalo Češko Hitlerju.

Zdaj prosi ameriško vlado, naj ji da priliko, da izpriča svo-jo nedolžnost in pa da je preveč bolna, da bi mogla potovati. To-da naselniške oblasti so zvedele, da si je bolezn sama kriva, ker jemlje razna omamila, katere ji ni predpisal zdravnik. V petek bo justični oddelek odločil, ali ostane princeza še tukaj, ali bo morala končno le iz dežele. (Kak navaden delavec bi bil že davno na potu domov, op. ured.)

Samostojno društvo Kranj

Društvo je izvolilo za letos sledeči odbor: Predsednik Math Kern, podpredsednik John Cebul, tajnik Frank Stefe, 6414 Varian Ave., zapisnikar Stanley Kalzon, blagajnik Frank Fende; nadzorniki: Joseph Drobnič, John Kern, Joseph Kne; zdrav-nika dr. F. J. Kern in dr. Carl Rotter. Društvo plača \$125.00 smrtnine in \$6 tedenske bolni-ške podpore. Seja je vsako 2. sredo v mesecu ob 7:30 zvečer v SND na St. Clair Ave. soba št. 4.

Preiskava v Clevelandu

Diesov preiskovalni odbor sporoča, da bo letos začel tudi v Clevelandu preiskovati delo-vanje komunistov in nacijskih. Odbor ima dovolj informacij na rokah, toda je bil preveč za-poslen drugje.

Hitler meče zdaj oči po Jugoslaviji

V diplomatskih krogih se ugiblje, da bo Hitler za-sedel Bolgarijo in to samo zato, da bi prisilil Jugoslavijo privoliti prehod nemškim četam do Grčije.

HITLER HOČE PREHITETI ANGLEŽE NA BALKANU

Istanbul, Turčija, 14. jan. — Tujezemski diplomatski krogi so zdaj uganili povsem novo pote-zo, ki jo baje namerava izpeljati Hitler na Balkanu. Ta najno-vejši Hitlerjev "trik" bi bil ta, da bi zasedel s svojimi četami Bolgarijo, toda bi se ustavil na turški meji, da bi tako ne dra-žil Turkov. S tem manevrom bi pa Hitler prisilil Jugoslavijo, da bi dovolila prehod nemškim če-tam preko svojega ozemlja v Gr-čijo in Albanijo.

Tujezemski vojaški opazoval-ci so mnenja, da Turčija ne bi zgrabila za orožje, če bi nemška armada rabila Jugoslavijo kot cesto do Grčije in Albanije. Do-zdaj je Turčija samo grozila, da bo z vojsko zasedla bolgarsko Tracijo, če bi stopile nemške če-te na bolgarska tla in bi bila s tem turška meja ogrožena. Tur-ška ni dozda še ničesar omeni-

Stavka pri Eaton Mfg. Co.

Stavka v petih tovarnah Ea-ton Manufacturing Co., od ka-terih ena podružnica je tudi v Clevelandu na 140. cesti, bo v kratkem poravnana. Stavka se je pričela v tovarni v Saginaw, Mich., radi spora med CIO in AFL. Delavci v drugih tovar-nah so šli potem na stavko iz simpatije. Ker se v več teh to-varnah izdeluje predmete za narodno obrambo, posredujejo vlađni uradniki in do sporazu-ma bo najbrže prišlo še danes. CIO in AFL trditla, da imata večino članstva v teh tovarnah.

Nevarne poškodbe

Mrs. Mary Repar iz 1156 E. 60. St. je dobila težke poškodbe ko jo je podrl na tla avto. Do-bila je notranje poškodbe in morda celo počeno lobanjo. Od-peljali so jo v Charity bolniš-nico. Voznik je po nezgodi na-glo odpeljal naprej, ne da bi se zmenil za svojo žrtev. Ne-zgoda se je pripetila v bližini tržnice v mestu.

Prva obletnica

(V četrtek ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zaduš-nica za pokojno Agnes Rastren v spomin prve obletnice njene smrti. Sorodniki in pri-jatelji so prijazno vabljeni.

Senator Burton je nesel v Washington plinsko razstreljivo bombo

Washington, D. C. — May-nard Waterfield, 25 letni pomo-žni tajnik v uradu senatorja Burtona, je bil odpeljan v bolni-šnico z nevarnimi poškodbami na desni roki. V roki se mu je nam-reč razpočila razstreljiva plin-ska bomba in mu razmesarila roko.

Uradnik je izlagal prtljago se-natorja Burtona, ki so mu jo po-slali iz županskega urada v Clevelandu. Med drugimi stvar-mi je bila tudi ta bomba, ki ima obliko samopojnega peresa. Ker je Waterfield še nikdar ni videl, jo je radovedno ogledoval in pri-tem nehote sprožil vzmet. Bur-tonov tajnik Hart pravi, da je moral senator bombo kdaj dobi-ti kot vzorec ip potem se je po-motoma zamešala med njegove stvari.

Četrta obletnica

V četrtek ob osmih se bo bra-la v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Viktor Opaskarjem v spomin 4. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni, da se udeležijo.

INFLUENZA SE ŠIRI PROTI VZHODU

Washington, D. C. — Na ti-soče oseb je že zbolelo za influ-enco v Zed. državah, toda kot poročajo zdravstveni uradi, po-ložaj ni niti blizu tako opasen kot je bil ob času prve svetovne vojne. Zadnji teden je bilo po-ročanih 77,144 slučajev influ-ence po vsej deželi. Lansko le-to ob istem času je bilo poroča-nih pa samo 9,500 slučajev. Naj-bolj je bila dozda prizade-ta država Texas, kjer je bilo po-ročanih 32,933 slučajev influ-ence, 800 od teh je dobilo pozne-je pljučnico.

V vzhodnih državah še ni bi-lo poročano dostih te bolezni le-tos, toda dnevno se jih javlja več. Zdravstvene oblasti ne po-vedo vzroka, zakaj se je začela širiti ta nevarna bolezen. Fede-

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Tudi to lahko storiva, če ti kotako laže najti žival, ki jo nene posnemati.

asa, znam pa žival, ki bi zelo njozala najinim namenom. To rjaka rjava rosnica živi v goje in v travnikih ter kvaka je kosaki uri zjutraj, opoldne in zvečer in tudi ponoči. Jo znaš kar emati?"

rahobro poznam rjavo rosnico utihlo natančno znam posnemati in glas, da premotim tudi nemostrejšo uho."

"V dobro! Pa naj bo rosnica!" zaječisto kakor želi Old Shatterhand. "Saj si jo boš sam prerezal vezi?"

"Bom. Kadar mi dajo jesti, mi odvežejo roke. Tistikrat bo skoraj edina prilika, da se rešim."

"Kako pa ti naj dam nož?" Saj si zvezan in povit, da se ga nisi ne moreš —! Ti ga naj vtaknem v odojo?"

"Ne. Pretesno sem zvezan in našli bi ga, ko me bodo jutri odvili. Zapiči mi ga v zemljo trdo tule ob mojem desnem laktu, pa tako, da bo ročaj za nekaj centimetrov molel iz nje. Trava je gosta, ne bodo ga videli."

"Kako pa ga boš izdrl in vtaknil v žep?"

"Bom že. Pojdi! Predolgo že govoriva, vsak hip se utegnejo straže menjati! In dobro si zapomni, kar sem ti naročil!"

"Ubogal bom."

Prej pa mi še olajšaj srce! Veliko, neodpušljivo napako sem zagrešil, kriv sem, da si ujet, ker sem bil nepreviden in ker te nisem ubogal. In vendar niti z besedico ne omeniš mojega pogreška —! Velikodušen si —! Ali mi boš odpustil?"

"Ni ti ne zamerim. Preveč drzen si bil, približi si se spazil k taboru. Pa prav tista tvoja drznost me bo rešila. Da nisi tako drzen in pogumen, bi ne bil nocoj prišel k meni."

Bot sva si! Nisem jezen!"

"Hvala ti! Olajšal si mi srce! Moje življenje je tvoja last, vse dni se bom spominjal na nocojšnjo noč in s ponosom mislil na besedo, da sva si z Old Shatterhandom bot."

Zapičil je nož poleg mene v zemljo in odlezel. In tako tiho je lezel, da nisem slišal niti najmanjšega šuma, čeprav sem napeto poslušal.

Čez nekaj časa je v daljavi zakvakala rosnica. Mimbrenjo mi je povedal, da se je srečno izmuznil iz tabora.

Ni me več skrbelo radi bega. Vedel sem, da se mi bo posrečil. Zaspal sem in spal mirno in trdno, kot da sem že svoboden.

III.

Beg.

Dan je že bil, ko me je zbudil hrup tabora.

Odvili so mi odoje, ker se jim menda po dnevi nisem zdel tako nevaren kakor ponoči. Porabil sem brž priliko, se naredil, kot da sem še zaspan, in se zavlačil na stran, pa se obenem neopazno porinil višje, da bi s prsti oitpal nož, ki je pri desnem laktu tičal v travi.

Kakor omenjeno, mi rok niso mogli več trdno zvezati, ker sem pri zavezovanju razkretil zapestji. Vsaj prste sem lahko gibal. Ko sem oitpal nož, sem se obrnil na trebuh. Spet sem tipal, pač deset minut sem iskal ročaj, da sem ga našel v travi, komaj za nekaj centimetrov je molel iz zemlje. In dolgo sem se mučil, da sem ga poševo izvlekel. Naravnost izdreti ga nisem mogel, ker nisem smel dvigniti telesa. In spet sem se mučil, da sem ga z nerodnimi prsti spravil in skril pod telovnik in varno pritrdil.

(Dalje prihodnjik)

Ladja se jim je potopila

Ljudje so se zgrinjali iz cerkve. Ladja, majhna jadrnica na en jabor, ki se je počasi približevala obrežju, je medtem bila že mimo podolgastega rta Šipka in majhnega zaliva za tem rtom. V zalivku je bilo morje nekoliko mirnejše. Ljudje so začeli ugibati, kam bi utegnili priti ladja po smeri vetra in ogromnih valov, ki jo gonijo.

"Ako se ne odrinejo od brega se bodo razbili v Sadrišču, ako me ne moti oko," reče Antun Šabarič.

"Potem pa jim ni pomoči; moramo pa vseeno kaj napraviti. Pojdimo na čeri, vzemimo s seboj nekaj vrvi, da jih rešimo, ako je mogoče," zakliče trgovec Stipe, sin starega Tome.

"Grem iskat vrvi," pravi Antonio in odhiti kličoč: "Na pomoč, možje! Ladja se bo razbila! Sporočite tudi župniku, naj pride na pečino. Vsaj blagoslovil bo nesrečnike in priporočil njihove duše Bogu, ako se jih že ne bo usmilil, da bi jim rešil življenje," je govoril Tomo z gannjenim glasom in si otiral solze iz oči.

Vse mestece se je vznemirilo, vrata so se odpirala, ljudje so se sklicevali, se zbirali in nosili dolge vrvi na visoke čeri, ki štrlijo nad majhnim zalivkom Sadriščem. Ta zalivček, ta dolinica se širi nekaj južneje od mesta Lučice, velika je kakor kaka okrogla dvorana, odprta pa je ravno proti burji, proti severovzhodniku, tako da na naravnost sprejema valove, ki prihajajo vanjo s tem vetrom. Na treh straneh zalivčka pa dvigajo strmine navpično iz morja. Čeri po njenih bokih so višje kakor ogromna, nad morje vzbodena skala, ki stoji v sredi.

Bilo je že osem. Dan je bil veder, nebo prozorno. Samo nad severovzhodnimi gorami Kvarnera so se kobalili sivi oblaki. Dolni kraji teh velikih oblakov so viseli kakor raztrgane, velike škrlatne cunje, pozlačene z rdečim sončnim žarkom. Mornarji Lučičani so se razkropili po strminah nad zalivkom Sadriščem.

Na izbočeni čeri gole pečine pa Lučice se je zbralo nekaj žensk, starcev in odraslih otrok. Piš, ki je šumel med skalami, jim je zvižgal obleko okoli telesa in majal nizke in redke smreke. Otroci so šklepetali z zobmi, se tresli od mraza in molče gledali proti ladji. Župnik, oblečen kakor za pogreb, je držal v roki majhno razpelo, blede usta pa so se počasi premikala, šepetaje vroče molitve.

Bolečina, ki se je zrcalila na obrazih teh ljudi, je bila večja kakor pa grozna slika opustošenja, ki se je širila po morju. S

solznimi očmi so gledali ljudje na površino, ki je kipela pred njimi, in molitev jim je postala še toplejša, ko so videli povsod peno, dim, divjanje, smrt. Na južnem obzorju se je morje spojilo z nebom v eno. Razburkani valovi se vzpenjajo tam in se dvigajo proti temu mirnemu in hladnemu nebu.

Ladja se približuje bregu, vse oči so uprte vanjo. Kakor gora veliki valovi jo mečejo na svoje grebene, perejo ji krov, lijejo preko nje, prekučujejo jo v mofna in zelenkasta brezna. Okoli ladje je morje zavrelo, voda se je razburkala, povsod se vije dim, povsod razcefrana pena, šum, tresk, divje, strašno opustošenje.

Ljudje ne odmaknejo oči od nesrečne ladje, ki so jo bili valovi prignali že pod strmine, vsi se nagibljejo nad skale, ladja pa je spodaj v prepadu. Štirje ljudje so na njej. Nesrečniki se držijo krhkega splava, da jih ne bi valovi odnesli s krova, ter jih požrli v svoje mokre globine. Kadar se ladja natakne na val, ji obližne sonce izprani krov in se zasveti na črnem koritu.

Nazadnje so režeči v zalivku. Župnik dela čez ladjo znamenje križa z razpelo, blagoslovlja jo s sveto vodo, ki z njo škropi

Sonja Henie, največja sodobna umetnica v drsanju na ledu, je tudi letos že dosegla največje uspehe: V Clevelandu bo nastopila Sonja v Areni od 14. do 18. januarja. Ljudje se silno zanimajo za njene predstave, ki so res nekaj očarljivega. V New Yorku so plačali ljudje za šest večerov \$240,000 vstopnine.

Sonja je postala ljubljena ameriške mladine, fantov in deklet. Taki, ki se prej niso zanimali za ta zimski šport, so zdaj vsi navdušeni zanj. Vse to je napravila ta norveška lepota, ki si takoj osvoji srca gledalcev, ki so vsi vžičeni nad njeno izredno spretnostjo na ledu.

v prepad. Na bledem licu mu trepečejo solze. Ljudje tiho stokajo. Nesrečni mornarji na ladji so še živi, toda pred njimi molijo v nebo mračne čeri, ki odbijajo valove s peklenjskimi krohotom in groznim truščem.

V sredi zalivčka gleda iz morja greben, velik kakor ribiška ladja. Med grebenom in med temnim, izjedenim podnožjem pečine je morje plitvo, človeku je do pasu. Greben je oddaljen od kraja kakih petnajst korakov. V zalivku divja in buči morje, zaganja se rjoveč proti robu, s treskom se razbija, pljuska in se umika nazaj, ruši se, grmi, meče se preko sebe, se vzpenja, kipi, peni se, zvonijo, ječi in cvili.

Ogromen val zažene ladjo med greben in breg na tisto plitvino. Ladja udari z jaborom na izbočen rob, jabor se prelomi in pade z jadrom v morje. Ko se umakne val s plitvine, potegne za seboj ladjo in ta trešči z bokom ob greben. Ta trenutek skočijo mornarji na greben. Ladja se razsuje in takoj izgine zdrobljena v valovih. Ljudje na čerih si oddahnejo, ko vidijo one nesrečnike na grebenu, za katerega so se prijemali kakor obliži. Po strminah si ljudje kličejo, ukazujejo, vrvi se spuščajo v zalivček. Zdaj vidijo ljudje nesrečne mornarje in greben, zdaj zopet vse izgine v peni, kadar prihrumi val. Veter maje vrv in vrže eno tudi do grebena.

Eden od mornarjev jo zgrabi in zleze v napravljeno zanko, ki ga stisne pod pazduho. Tisti na skali, kjer je župnik, dajejo z mahanjem rok znak onim nad zalivkom, naj vlečejo za vrv. Lučičani začno dvigati nesrečnika, ljudje pa vzklikati: "Eden je rešen! Eden je rešen!"

Lučičani vlečejo vrv, ne vidijo pa človeka, ki se je bil privezal zanj, ker visi nad morjem pod izbočeno pečino: samo to čutijo, da je nekaj težkega na vrvi. Mornarji vlečejo in vlečejo, Antonio je najbližji robu čeri, mišice so mu nabrekli, oči se mu svetijo, s čvrstimi nogami se je oprl ob skalo, krite mu pokajo. Vrv premakne nekaj kamnov, ki se strkljajo navzdol in eden udari po glavi mornarja, ki je visel pod pečino. Ko so ga potegnili ven, mu je bilo teme prebito in lice okrvavljeno. Najprej so mislili, da je že mrtev; ko pa opazijo, da diha, ga dvignejo štirje in ga odnesejo v mestece, v hišo, ki je bila najbližja, in sicer je bila to hiša mornarja Antuna Šabariča.

Kakor so rešili prvega, tako so rešili še dva, ta dva sta bila nepoškodovana. Na grebenu se je držal še eden. Kakor sta povedala rešenca, je bil to deček kakih petnajst let. Zdaj se je zvedelo, da je bila ladja iz Je-

lenšice, ki je od Lučice dve uri daleč proti jugu.

Deček se je držal dalje časa na grebenu, a veter mu nekako ni hotel vreči vrvi. Vsi so že obupali, da bi ga mogli rešiti. Ko so vprašali Lučičani, iz katere rodbine je oni deček, sta odgovorila rešenca, da nima v Jelenšici niti očeta niti matere, niti kakega drugega sorodnika, temveč da je najdenček, ki so ga prinesli iz Trsta. Ko sliši Antonio te besede, začne kričati, kakor bi ponorel:

"Spustite me pod pečino, da se bom privezal. Med grebenom in med krajem je morje plitvo; ko se bo val umaknil nazaj, skočim na greben privežem dečka k sebi, ko pa vam dam znak, da sem pripravljen, dvignite me kvišku."

"Nikar vendar, ne bodi neumnen, Antonio!" mu zakličejo mnogi. "Nikar, lahko bi se ubil!"

Antonio napravi na koncu vrvi zanko, zleze skozi njo in obupno zarjove:

"Držite vrv, sicer se vržem pod pečino sam."

Mornarji zgrabijo vrv in ga začno počasi spuščati. Kmalu jim postane vrv lahka. Antonio je bil že v morju. Ljudje na čerih so se čudili, molili in se križali. Vračajoči se val potegne Antonia na greben. Kolikor bi trenil z očesom, objame dečka okoli pasu. Oči se mu zasvetijo v nelzerni sreči. Pogleda nesrečniku v blede in prestrašeno lice, objame ga krepko in zavpije: "Vlecite!"

Mornarji ju začno na znak z druge strmine dvigati. Ljudje so se zahvaljevali Bogu, ki se je usmilil in dal, da so se rešili ljudje, ki so bili že v čeljustih strašne smrti.

"Vlecite, vlecite!" so veselo klicali ljudje.

Antonio in oni deček nista plaval še niti za tri sežnje nad morjem, ko je naenkrat obstala ljudem na strmini kri v srečju. Vsi so okameneli. Vrv, ki je bila že ogledana po ostrem kamenju, se utrga kakor tanka nit. Nesrečnica se zvrne v morje. Velik val prihruje lomasteč in bobneč v plitev zalivček ter ju pokrije in zalije. Buče in pljuskajoč se val umakne nazaj in ljudje s strmine zagledajo človeka, ki se je bil po trebuhu iztegnil med ostrim kamenju. To je bil Antonio. Vstane, postavi se za trenutek pokonci, pogleda po zalivček in opazi na vrhu vala, ki se je valil proti grebenu, dve sklenjeni roki sredi razcefrane pene. Antonio leže hitro na greben, prime se zanj, in ko se vrh vala prelije preko njega zopet vstane. Pogleda obupano po morju, a povsod pena, povsod trušč, povsod grozno razdejnanje...

Ljudje na čerih pokleknejo. Veter žvižga in šumi, lomi se ob strminah in stresa temne smreke. Pod vedrim in modrim nebom se razprostira neizmerno morje. Po beli površini se je razlilo zlato sonce. Župnik moli k Bogu za mir pokojnikov duše. Solze mu teko po bledem in trepečem licu. Piš raznaša kapljice svete vode. Ljudstvo ječe odgovorja župnikovi molitvi.

Ni trajalo dolgo in se je tudi Antonio prijel za vrv ter so ga rešili.

(Iz romana "Začuden svatje" Evgenija Kumičica.)

Zavod za strupene kače

V Sao Paulo v Braziliji imajo zavod, v katerem gojijo strupene kače. Gojijo jih pa zato, da pridobijo iz njihovega strupa protistrup. V tem zavodu živi na stotine kač, raznih vrst in raznih velikosti. Zavod je prejel v 25 letih, odkar obstoji, nad 80.000 kač, večinoma klopotač, katerih strup je petkrat močnejši od strupa drugih kač. Takoj po prejemu nove kače jo položijo na tla in ji zadrignejo zanko ok-

rog vratu. Nato jo z roko pri- mejo za rep. Pred žrelom držijo stekleno posodo posebne vrste. Kača divje zasadi zobe v rob posode in pusti na njem nekaj kapljic strupa — povečini brezbarvno, pri nekaterih tudi mlečno ali rumenkasto tekočino. Da odda kača čim več strupa, pritisnejo njene zobe še močno ob posodo. Nato odnesejo v zbirališče in jo pustijo tam tedne dolgo brez hrane. Kače lahko živijo mesece brez vsake hrane. Po dveh do štirih tednih, ko si kača spet nabere dovolj strupa, ji ga zopet odvzamejo. To se večkrat ponavlja.

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Gary, Ind. — Dne 23. decembra je tu umrl Louis Ahčin starjši. Druge podatke o njem niso znane. — Pred kratkim je tu umrl John Horvat, samski, star 62 let in doma iz Soče pri Tolminu na Primorskem. Umrl je za rakom na pljučih. V Ameriki je bil 37 let in tu zapušča brata.

Bon Carbo, Colo. — Pred dnevi je tu umrl Anton Bratkovič, star 62 let in rojen v Sapjanu pri Jelšah na Primorskem. V Ameriki je bil 38 let.

Milwaukee. — Jenie Oblak je po dobro prestani težki operaciji zapustila bolnišnico in se vrnila na svoj dom. — Poročena sta bila Clarence Gingerich in Mary Mesarič.

Milwaukee. — Dne 2. jan. je umrla Mary Pezdri, stara 65 let in rojena pri Sv. Luciji na Dolenskem. Zapušča moža in pastorka. Dne 5. t. m. je pa umrl Nik Verbnik, star 69 let in doma iz Šoštanj na Štajerskem. V Ameriki je bil 30 let in tu zapušča ženo in hčer, v starem kraju pa drugo hčer. Pečal se je s čevljarstvom.

Yukon, Pa. — Na starega leta večer je tu umrla nagle smrti Mary Mihelčič, stara 54 let in rojena v Doleh pri Kamniku. Tu zapušča moža, v West Virginiji brata, v New Yorku pa sestro.

Saginaw, Mich. — John Zuzman iz St. Charlesa, Mich., se nahaja v Saginaw City Hospitalu že od 11. decembra. Boluje na krvnem pritisku in zateklah nogah in ne gre mu še nič na bolje.

—Lonec vrele kave na glavo. V Dobrovcih pri Slivnici je oče prišel pijan na svoj dom. V jezi je pograbil za lonec vrele kave ter ga zvrnil na glavo svoji hčeri, 28 letni Ani Koder. S hudimi opeklinami so jo pripeljali v mariborsko bolnišnico.

—Otrok pod vozom. Pri Sv. Štefanu pri Dolu-Hrastniku je povozil neki voznik leto in pol starega sina posestnika Kneza Franca, ki se je igral na cesti. Kolo je šlo otroku čez prsa in ga močno poškodovalo. Otroka se bori s smrtjo v celjski bolnišnici.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Proda se hiša za dve družini; nosi mesečne najemnine \$50; poleg slovenske cerkve v Collinwoodu. Hitremu kupecu se proda pod ceno. Za podrobnosti se zglasite na 16821 Grove-wood Ave. (Jan. 15, 16, 18)

V najem

se odda 2 sobi (kuhinja in spalna soba) in kopalnice. Peč za kuhanje in gretje je že v kuhinji. Vpraša se na 6424 Spilker Ave. (13)

Delo dobi ženska

za hišna opravila in da bi varovala dva otroka. Gre ponoči domov. V soboto in nedeljo prosta. Naj bi stanovala v bližini Addison in St. Clair Ave. Dobra plača. Pokličite po 5. zvečer Henderson 8762 (13)

SPECIAL DAYS HONOR NATIONS AT CLEVELAND INTERNATIONAL EXPOSITION

Brilliant and colorful costumes are worn by men, women and children participating in special-day programs at the Cleveland International Exposition in Public Hall which closes January 19. Mrs. Carl Hecceg and Mrs. Adam Pinter, two prominent Cleveland Hungarian social leaders, are shown in priceless costumes of brocade and lace in the picture above. For 1000 years, Hungarian noblemen have worn such costumes. Miss Mithilda Pinter, 14, and Miss Helen Hemestray, 15, are to do a special dance on Hungarian Day, January 12. Twenty-one nationalities are honored by special days.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Stopal je tiho kot ris, ona pa je dobro vedela, da se plazi po stopnicah, ki so vodile v Margretino kamrico nad vežo.

Za trenotek je ležala čisto brez moči od strahu — nato je sedela, smuknila v srajco in haljo ter jela iskati v temi svoje čevlje na tleh pred posteljo.

Tisti mah je predril tišino krik ženske zgoraj v kamrici — morali so ga slišati po vsem dvoru. Erlendov glas je zavpil besedo ali dve — nato je bilo čuti žvenket mečev, ki se krešeta drug ob drugega, in cepetanje nog tam gori, nato zvok orožja, ki je zletelo po tleh, in Margretino prestrašeno vpitje.

Kristina je sključena pokleknila k ognjišču — razgrebla z golo roko vroči pepel in začela razpihovati žerjavico. Ko se je končno vnela borova trska in jo je s tresočo se roko dvignila kvišku, je zagledala zgoraj v temini Erlenda — skočil je dol, ne meneč se za stopnice, v roki je držal gol meč — stekel je skozi vrata na prosto.

Od vseh strani so molele glave dečkov iz temine. Pristopila je k postelji ob severni steni, kjer so spali najstarejši trije, jih prosila, naj ležejo, ter zaprla posteljna vrata. Ivarju in Skuletu, ki sta bila na klopi sedla pokonci ter plašno in prestrašeno mežikala v luč, je velela, naj zlezeta v zakonsko posteljo, in je tudi za njima zaprla vrata. Nato je prižgala luč in odšla na dvorišče.

Deževalo je — njena luč se je zrcalila v blestemem se mokrem ledu, in tedaj je videla, da stoji pred vrati sosednega poslopja — kjer so bili nastanjeni Erlendovi konjiki in so spali hlapi — gruča ljudi. Tedaj ji je ugasnila luč — nekaj časa je bila tema kot v rogu — nato pa je iz hiše konjikov prišla svetlika, nosil jo je Ulf Haldorsson.

Sklonil se je nad temno telo, ki je sključeno ležalo na mokrem ledu. Kristina je pokleknila in z rokami otipala človeka — bil je mladi Haakon z Gimsara — nezavesten ali mrtev. Bila je takoj vsa krvava po rokah. Posrečilo se ji je, da je z Ulfovo pomočjo telo zleknila in obrnila. Kri mu je curkoma lila iz desne lehti, od katere je bila roka odsekana.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

SONJA HENIE

1941 Hollywood umetnosti
na ledu

EVROPSKE ZVEZDE, do 160
Pet večerov, 14. do 18. jan.

Vstopnice sedaj
75c, \$1.15, \$1.65, \$2.20, \$2.75

ARENA

la roka odsekana.

Nehote se je ozrla tja, kjer je ob okencu v Margretini kamri veter loputal z oknico. Obraz ni mogla tam gori opaziti nobenega — sicer pa je tudi bilo močno tema.

Medtem ko je klečala v lužah in z vso silo oklepala Haakonovo zapetjeto, da bi ustavila kri, se je zavedela Erlendovih moči, ki so napol oblečeni stali okoli. Nato je zagledala Erlendov sivi, spačeni obraz — s krajcem svojega oblčila je otiral krvavi meč — pod haljo je bil nag in bos.

“Eden izmed vas — mi prinese kakšno obvezo — in ti, Bjorn, pojdi in pokliči Sira Eiliva — morali ga bomo prenesti v župnišče —”

Vzela je jermen, ki so ji ga prinesli, in je z njim zadržala stulo. Nenadoma je rekel Erlend trdo in divje:

“Nihče se ga ne dotikaj! Pustite ga, naj leži, kamor je sam legel —”

“Saj dobro veš, Erlend,” je mirno rekla Kristina, dasi ji je srce kovalo, kot bi hotelo zdaj zdaj počiti, “da to ni mogoče.”

Erlend je trdo sunil z mečem v tla:

“Seveda — tu ne gre za tvojo kri in meso — to sem moral čuti sleherni dan vsa ta leta.”

Kristina je vstala in tesno ob njem tiho šepnila:

“Kljub temu ji privoščim, da bi vse to ostalo skrito — če je mogoče. Poslušajte ljudje,” je ogovorila može, ki so stali na okrog, “imejte toliko zvestobe do svojega gospodarja, da ne boste spregovorili o tem dogodku, dokler vam on sam ne razloži, kako je prišlo do tega spora med Haakonom in njim —”

Vsi možje so pritrdili. Eden izmed njih si je upal v ospredje — prebudili so se, je rekel, ker so slišali kričati neko žensko, kot bi ji kdo silo delal — koj nato je nekdo skočil na streho hiše konjikov, nato pa mu je gotovo spodrsnilo, slišali so, kako nekaj drsi in nato zamolkel padec na zemljo. Toda Kristina je moza prosila, naj molči. Zdaj je prišel Sira Eiliv.

Ko se je Erlend obrnil in odšel v hišo, je žena stekla za njim, hotela se je preriti mimo njega. Šel je k stopnicam, takrat je spet stekla predenj in ga zgrabila za lakot:

“Erlend — kaj hočeš otroku?” je vprašala hlastno in mu pogledala v divji, sivi obraz.

Ni ji odgovoril, skušal se je otresti njene roke, toda ona se ga je krčevito oklepala.

“Čakaj, Erlend, čakaj — tvoj otrok je! Saj ne veš — saj je bil čisto oblečen,” si je obupno prizadevala.

Preden je odgovoril, je na ves glas zavpil — pobledela je kot mrlič od groze — njegove besede so bile tako surove in njegove glas je bil od divje bolečine ves izpremenjen.

Nemo se je borila z besnečim možem — renčal je in škripal z zobmi. Končno je v poltemi ušla njegov pogled:

“Erlend — daj, da grem najprej jaz k njej. Nisem še pozabila tistega dne, ko sama nisem bila nič boljša kot Margret —”

Tedaj jo je izpustil in se ritenski opotekel k steni, stal tam, kaj in drhtel kot žival, ki poginja. Kristina je šla in prižgala luč, se vrnila in odšla mimo njega po stopnicah navzgor v Margretino kamrico.

Prvo, kar se ji je pokazalo v

svetlobi luči, je bil meč, ki je ležal nedaleč od postelje na tleh, čisto zraven njega pa odsekana roka. Kristina si je strgala ruto z glave, s katero si je bila navede narahlo povezala lase, preden je bila šla venkaj k možem. Vrgla jo je zdaj na tisto, kar je ležalo na tleh.

Margret je stuljena sedela na vzglavnih blazinah postelje — strmela je z velikimi, široko odprtimi očmi v Kristinino luč. Ogrnjena je bila z odejo, toda bela ramena so ji gola sijala izpod zlatih kodrastih las. Po tleh in po vsem prostoru je bilo razbrizgane mnogo krvi.

Kristinina napetost se je sprostila v krčevit jok — tako pretresljiv je bil pogled na tega lepega otroka in na to grozo. Zdajci je Margret kriknila:

“Mati — kaj hočeš oče storiti z menoj —”

Kristina ni mogla zabraniti, da bi se ji sredi vsega globokega usmiljenja z dekletom srce v prsih vendar nekako ne stisnilo in ji otrdelo. Margret ni vprašala, kaj je bil oče storil z Haakonom. Za trenotek je videla predeboj — Erlenda na tleh in očeta s krvavim mečem nad njim, in potem še samo sebe — Margret pa se ni bila premaknila. Kristina se ni mogla ubraniti staremu, prezirljivemu srdcu zoper Elinino hčer, ko se ji je Margret drgetaje vrgla v naročje, skoraj iz uma od strahu. Sedla je na posteljo in skušala otroka malce pomiriti.

Tako sta sedeli, ko je Erlend pomolil glavo skozi odprtino v podu. Bil je že čisto oblečen. Margret je spet kriknila in se skrila mačehi v naročje — Kristina je za hip uprla oči v moža — bil je zdaj mirnejši, zato pa bled in tuj v obraz. Privrat v življenju je bil videti toliko star, kot je res bil.

Ko pa je mirno rekel: “Zdaj pa pojdi dol, Kristina — rad bi na samem govoril s hčerjo” — ga je ubogala. Previdno je položila dekleta med blazine, jo odela prav do brade in nato odšla dol.

Storila je kot Erlend, oblekla se je popolnoma — to noč gotovo nihče več ne zaspi na Husabyju — in skušala pomiriti preplašene otroke in služinčad.

Naslednje jutro — medtem je bilo začelo mesti — je Margretina dekla jokaje zapustila dvor, noseč v vreči na hrbtu vse, kar je premogla. Gospodar jo je pogladil od hiše z najhujšimi

Lov za morilcem je bil končan, ko so v bližini Decatur, Tenn. prijeli Charles Coatesa, ki je umoril policajca na glavni cesti W. Fred Blacka v Georgiji.

mi besedami in ji zapretel, da jo bo dal preteptati z bičem, ker je bila tako prodala svojo gospodarico.

Nato je začel zasliševati še druge posle — ali mar dekle niso slutile, da nekaj ni prav, odkar je Ingeleiv vso jesen in vso zimo vedno znova hodila k njim spat, ne pa k Margreti na izbo. In ali se jim ni zdelo čudno, zakaj so psi zaprti v hiši pri njih. Kajpada so vse zanikali.

Tedaj se je končno med štirimi očmi lotil svoje žene. Kristina ga je poslušala z bolečino v srcu in do smrti utrujena ter si prizadevala, da bi odgovarjala na njegove krivične izbruhe s pohlevnimi besedami. Tega sicer ni tajila, da se je bala, vendar je molčala o tem, da mu le zato ni razodela svoje bojazni, ker je bila še vselej, kadar je poskušala njemu ali Margreti kaj svetovati, kar bi bilo dekletu v korist, naletela samo na nevaležnost. Pri Bogu in Devici Mariji je prisegla, da nikdar ni bila opazila, ali si mogla misliti, da prihaja ta človek ponoči k Margreti na izbo.

“Ti!” je porogljivo rekel Erlend. “Sama praviš, da še nisi pozabila časov, ko nisi bila nič boljša od Margrete. — In sam Bog nebeški ve, vsa leta najinega skupnega življenja si mi sleherni dan dala čutiti, da še nisi pozabila krivice, ki sem ti jo bil storil — čeprav si bila ti prav tako voljna kot jaz in je bil tvoj oče v veliki meri kriv nesreče, ker se je branil, da bi te mi dal za ženo — jaz sem bil od prvega trenutka voljan popraviti, kar sem bil zagrešil. Ko si videla tisti gimsarski nakit” — trdo je oklenil ženino roko, na kateri sta se lesketala dva prstana, ki ju ji je bil Erlend podaril, ko sta bila skupaj na Gerdardu,

du, “ali si nisi mogla tega pravilno razlagati, saj si nekoč sama v teh letih nosila tista dva prstana, ki sem ti ju dal, ko si mi bila podarila čast in poštenje —”

Kristina je bila tako utrujena in žalostna, da bi se bila kmalu zgrudila; odgovorila je tiho:

“Rada bi vedela, Erlend, če se še spominjaš tistih časov, ko si mi vzel čast in poštenje —”

Tedaj si je oklenil glavo z rokama, se vrgel na klop in se začel zvijati. Kristina je sedla nekoliko proč od njega — rada bi mu pomagala. Vedela je, da ga je ta nesreča toliko težje zadela, ker se je bil on sam nekoč tako pregrešil nad nekom drugim, kot se je zdaj nekdo nad njim. In on, ki nikdar ni maral vzeti nase krivdo za nesrečo, ki jo je bil sam zakrivil, nikakor ni mogel nositi krivdo za le-to — in in on, ki nikdar ni maral vzeti katerega bi utegnil zvaliti krivdo. Vendar njena nejevolja ni bila nič manjša kot skrb in strah pred vsem tistim, kar se bo poslej zgodilo —

Medtem je bila zgoraj pri Margreti. Dekle je ležalo docela nepremično in blede na postelji in strmelo predse. Še zmerom ni bila nič vprašala, kaj je s Haakonom — Kristina si ni bila na jasnem, ali si ne upa, ali pa je zbog svoje lastne reve čisto otopela.

Popoldne je videla Kristina, kako gresta, Erlend in Islandec Klong skozi snežni metej proti orožarni. Toda kmalu nato se je Erlend vrnil sam. Kristina je za trenotek dvignila glavo, ko je stopil v svetlobo in šel mimo nje — kesneje pa ni imeia več toliko poguma, da bi se kdaj ozrla v tisti kot sobe, kamor se je bil skril. Videla je bila, da je

docela strit.

Čez nekaj časa — bila je ravno na izbi — sta pritekla v hišo Ivar in Skule in povedala materi, da bo Islandec Klong še tisti večer odšel na pot — dečkom je bilo hudo, pisar si je bil namreč z obema dober prijatelj. Pospravljaj je svoje stvari, hotel je še tisto noč doli v Birgsi.

Kristina je bila že ugenila, kaj se je bilo pripetilo. Erlend je bil ponudil pisarju svojo hčer, ta pa ni maral zapeljanega dekleta. Kaj je moral Erlenda stati ta pogovor — kar v glavi se ji je zvrtilo in srce jo je zabolelo,

in ni mogla domisliti te kraja.

(Dalje prihodnjik)

— Zapuščenega prevladali mrtvega na cesti. So našli na cesti, kakih svojega doma vdovca in karja Ivana Frasa iz cev. Mož se je proti večal proti domu. Ker v si stanuje popolnoma ponoči nikdo ni pogre traj pa so ga našli mrtve na njem najti noben nasilja, mislijo, da ga kap.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENE
NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČE

FRANK KMET

ki je izdihnil svojo blago dušo dne 15. januarja, 1941

Dve leti hladni grob Te krije,
in spomin nam žalosti srce,
Zbogom! Ti srce ponavlja,
na Tvoj grob spomini hite.

Večni Bog Ti daj plačilo,
ker si svetu dal slovo,
naš spomin naj bo darilo,
spavaj v grobu zdaj sladko.

Žalujoči ostali:

THERESA KMET, soproga in otroci.

Cleveland, O., 15. januarja, 1941.

POZOR, VLAGATELJI CUSTODIAN HRANILA

Mi vam zopet nudimo fino kupčijo v pohištvo, dimo največ za vašo hranilno knjižico v zameno za pohištvo.

PERUSEK FURNITURE

809 East 152nd St. MULberry 9

Odperto v ponedeljek, četrtek in soboto tudi zvečer
Za boljše pohištvo in vrednosti pojdite k Perusek

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dajte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

“ENGLISH-SLOVENE READER”

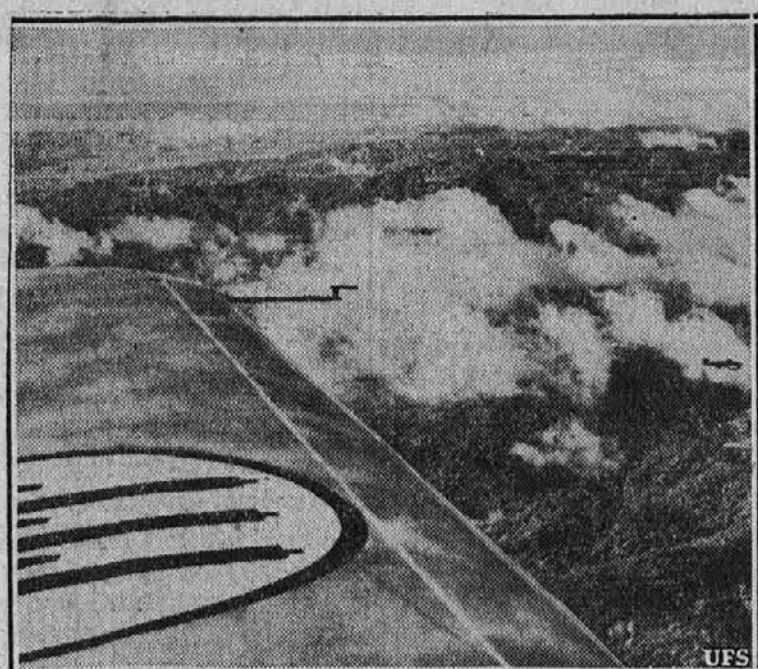
kateremu je znizana cena
in stane samo: \$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Visoko nad Grčijco. — Ta slika vam predloči vsaj malo tistega velikega gorovja, kjer grška in angleško vojaštvo tako neusmiljeno podi Italijane predseboj. Slika je bila posneta iz italijanskega bombnika.

Mrs. James Mennel, ki je predsednica American Womens kluba, pomaga pri razlaganju raznih potrebščin, katere so namenjene v pomoč prebivalcem mesta Coventry v Angliji, katerega so Nemci v bombnem napadu skoro popolnoma porušili.